

A Régiók Bizottsága véleménye – A veszélyes – Anyagok alkalmazásának korlátozása az elektromos és elektronikus berendezésekben, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelése

(2010/C 141/11)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- úgy véli, hogy az irányelvnek ajánlania kellene, hogy a tagállamok az elektromos vagy elektronikus berendezések gyártóit termékeik olyan módon való megtervezésére kötelezzék (és ne csak ösztönözzék), amely megkönnyíti megjavításukat, szétszerelésüket, újrahasználatukat és hasznosításukat. A megfelelési rendszerek révén kiszabott díjat az adott termék újrahasználhatóságától vagy újrafeldolgozhatóságától kellene függővé tenni;
- ajánlja, hogy a begyűjtési arányt minden egyes termék kategóriára, külön-külön alkalmazzák, továbbá a begyűjtési cél kiszámításához az elektromos és elektronikus berendezések átlagos élettartamát javasolja kiindulópontnak. A tagállamoknak biztosítaniuk kellene annak elkerülését, hogy a kisméretű elektromos és elektronikus berendezések hulladéka a szelektálatlan hulladékáramba kerüljön;
- kéri, hogy a gyártókat világosan és félreérthetetlenül kötelezzék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak összegyűjtésével és a gyűjtőhelyekkel járó összes költség finanszírozására. A pénzügyi felelősség jobb harmonizálása érdekében, valamint azért, hogy az EU-ban egyenlő feltételeket teremtsünk, kötelezővé kellene tenni a gyártói felelősség kiterjesztését a háztartásokból történő szelektív gyűjtés költségeire is;
- a hulladékkezelési hierarchiával összhangban kéri egy legalább 5 %-os külön cél kitűzését a berendezések újrahasználatára vonatkozóan. Ez segíthetne legyőzni a jelenlegi tartózkodást a kidobott berendezések újrahasználatával szemben, és biztosíthatná a gépek minőségi újrahasználatát;
- kéri, hogy a veszélyes anyagokat tartalmazó elektromos és elektronikus berendezések egészségre és környezetre nem káros módon való ártalmatlanításának költségét teljes egészében építsék be a termék árába. Sajnálja, hogy nem bővült a tiltott anyagoknak a veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv IV. mellékletében szereplő jegyzéke;
- arra hív fel, hogy fordítsunk nagyobb figyelmet a környezetvédelmi nevelési programokra, köztük a társadalom tudatosságát növelő kampányokra. A helyi és regionális önkormányzatokat támogatni kell ezeknek az intézkedéseknek az előkészítése és végrehajtása során, amelyek igen nagy hatással lehetnek a fogyasztói viselkedésre.

Előadó: Jerzy Zająkła (PL/UEN-EA), Łubianka polgármestere

Referenciaszöveg

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról (átdolgozás)

COM(2008) 809 végleges

Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (átdolgozás)

COM(2008) 810 végleges

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A. A helyi és regionális dimenzió figyelembevétele

Általános megjegyzések

1. megerősíti a felelősségteljes szabályozás fontosságát az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésével kapcsolatban, tekintetbe véve azok környezetre és egészségre gyakorolt jelentős hatását;

2. kiemeli, hogy a tagállamok többségében a helyi és regionális önkormányzatok felelősek a hulladékkezeléssel kapcsolatos közösségi politika végrehajtásáért. Ők készítik el a terveket, ők adják ki az engedélyeket a hulladékok összegyűjtésére és feldolgozására, ők kezelik a gyűjtő- és feldolgozórendszereket. Ennek megfelelően központi szerepet kell játszaniuk az új megközelítések és javaslatok kidolgozásában a hulladékkezelés területén;

3. üdvözli az Európai Bizottság kezdeményezését, melynek célja az irányelvek átdolgozása, és melynek során figyelembe vette az RB 2000-ben készült véleményének tartalmát, amelyben az RB azt kérte, hogy csökkentsék a piaci szereplőkre és az adminisztrációra háruló indokolatlan költségeket és terheket, érjenek el nagyobb hatékonyságot, valamint – mindezekelőtt – csökkentsék ennek a gyorsan növekvő hulladékláncnak a környezetre gyakorolt hatását;

4. megerősíti, hogy a közösségi környezetvédelmi politika a „szennyező fizet” elvére épül. A gyártói felelősség, ami közvetlenül ebből az elvből származik, a hulladékkezelés kulcsfontosságú elve és az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv központi eleme;

5. felhívja a figyelmet az irányelv végrehajtásában mutatkozó késedelemre, mely által a helyi és regionális önkormányzatok, valamint a gyártók számára nem állnak időben rendelkezésre világos útmutatások a jogszabályok megfelelő végrehajtásával kapcsolatban;

6. elvárja, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv biztosítsa, hogy az érintett helyi és regionális önkormányzatokat megfelelői rendszerek keretei között megfelelően és folyamatosan kompenzálják az irányelv végrehajtása során felmerülő költségeikért és adminisztratív terheikért;

B. A szabályozás javítása

Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelésével kapcsolatos, illetve a veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv együttes kezelése

7. úgy véli, hogy a két irányelvet, amennyire lehet, párhuzamosan, valamint a többi e kérdéskörhöz tartozó uniós jogszabállyal összefüggésben kellene kezelni, mivel a kompetens problémamegoldást csak egy ilyen fajta megközelítés teszi lehetővé;

Jogharmonizáció – közös rendszerek létrehozása

8. a hulladéklánc valamennyi szereplőjének (gyártók, forgalmazók, helyi és regionális önkormányzatok) egységes pozícióját várja el a magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékának gyűjtésében való felelősségük területén. A jelenlegi helyzet, amelyet a tagállamok eltérő gyakorlata jellemez, ahhoz vezet, hogy a szereplők által viselendő költségek indokolatlanul eltérnek, ez pedig versenytorzulást okoz. Elfogadja ugyanakkor, hogy a gyűjtés módja régióról régióra, a helyi feltételek és körülmények függvényében eltérhet;

9. hangsúlyozza, hogy az irányelv átdolgozott változata összhangban van a szubszidiaritás elvével. Az elektromos és elektronikus berendezések, illetve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai egészségre és környezetre gyakorolt hatásainak határokon átnyúló jellege, valamint az a tény, hogy a termékek határokon átnyúlóan szabadon áramlanak, ahhoz vezet, hogy a szabályozás megfelelő szintje az EU-s szint. A tagállamok egyéni kezdeményezései korlátozott környezetvédelemhez és belső piaci problémákhoz vezethetnek, például magasabb megfelelési költségekhez a gyártók és a fogyasztók részéről;

10. megerősíti, hogy a veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv célja az összhang és a szinergia növelése az ezen a területen érvényes, ugyanazon termékekre vonatkozó többi jogszabállyal, különösen a REACH-csel. A hatály és a fogalom-meghatározások egyértelműsítése, az előírások érvényre juttatására vonatkozó harmonizált rendelkezések bevezetése és a korlátozások alóli mentesítések odaítélésére szolgáló mechanizmus tökéletesítése mind növelni fogja a jogbiztonságot;

11. hangsúlyozza, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv 2. cikkében foglalt, érvényességi területre vonatkozó harmonizáció, illetve a 3. cikkben szereplő meghatározás helyes. Ezeknek az előírásoknak az érthetősége és a közösségi jog más, e területhez tartozó előírásaival való összhangja nagyobb jogbiztonsághoz vezet, és ez hatással van az adminisztrációs költségek csökkentésére is;

12. értékeli az elektromos és elektronikus berendezések gyártóinak nyilvántartása terén alkalmazott harmonizációt, felhívja ugyanakkor a figyelmet arra, hogy a jelenlegi nyilvántartási rendszert bizonyos tagállamokban csak az utóbbi négy évben vezették be és ennek magas költségvonzatai voltak. Mielőtt új gyártói nyilvántartási rendszert vezetnénk be, szükség lenne a rendszer hatékonyságának ellenőrzésére. Az RB ezzel egyidejűleg megállapítja, hogy a helyi és regionális önkormányzatok saját jelentésételre vonatkozó követeléseit továbbra is teljesíteni kell;

13. elégedetten veszi tudomásul az ellenőrzési minimumkövetelmények bevezetését a tagállamokban, és az elektromos és elektronikus berendezések hulladékai szállításának felügyeletével kapcsolatos minimumkövetelményeket, amelyek kedvezően hatnak az irányelv végrehajtására. Ezzel egyidejűleg emlékezteti a tagállamokat arra, hogy bocsássanak az érintett szervek rendelkezésére megfelelő anyagi eszközöket a jogszabályok végrehajtásához, valamint a végrehajtásért felelős szervek képzéséhez. Emellett az IMPEL⁽¹⁾ hálózatot be kellene vonni a minimális felügyeleti kritériumok kidolgozásába;

14. felhívja a figyelmet arra, hogy hiányoznak a világos előírások a kollektív, illetve egyéni rendszerekkel szembeni követelések ellenőrzésére, illetve felügyeletére vonatkozóan. Ugyanez érvényes az irányelvben előírt, az egyes gyártókra vonatkozó pénzügyi kötelezettségekre;

15. sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy az átdolgozott változatban nem szentelnek elég figyelmet az újrafeldolgozott és újrahasznosított termékek európai felvevőpiacának. Ebből a célból a keresletet szabályozó eszközöket lehetne alkalmazni (például közbeszerzések ökológiai kritériumok alapján, újrafeldolgozott anyagok vásárlására való ösztönzés, például az új anyagok megadóztatásával abban az esetben, ha újrafeldolgozott anyag is rendelkezésre áll). Ez kétségtől az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak csökkenéséhez vezetne, és megerősítené a polgárok bizalmát abban, hogy az elektromos

és elektronikus berendezések hulladékának kezelése megfelelő módon történik;

C. Intézkedések a fogyasztók tudatosságának növelésére és a környezettudatos gondolkodás ösztönzésére

16. arra hív fel, hogy fordítsunk jelentősen nagyobb figyelmet a környezetvédelmi nevelésre, vagyis a társadalom tudatosságát növelő, minden korosztályt megcélzó kampányokra, amelyek igazodnak a helyi feltételekhez és fogyasztási szokásokhoz. Ezeknek az intézkedéseknek a hatékonysága igen nagy hatással van a fogyasztói viselkedésre. A helyi és regionális önkormányzatokat támogatni kell ezeknek az intézkedéseknek az előkészítése és végrehajtása során;

17. arra szólít fel, hogy az EU és a tagállamok kezdeményezzenek és folytassanak tudományos felméréseket, amelyek az újrafeldolgozott termékeknek és azok részeinek hatékony kezelését vizsgálják, illetve hatékony módszereket keresnek a polgárok környezettudatosságát tételére;

18. arra hív fel, hogy az EU-n és a tagállamokon keresztül támogassák a fogyasztók tudatosságának növelésére és a bevált gyakorlatok tagállamok illetve helyi és regionális önkormányzatok közötti cseréjére irányuló intézkedéseket;

D. Az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv átdolgozása

19. elengedhetetlennek tartja, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaira vonatkozó hasznosítási szabályok az adott anyagok értékétől függetlenül azonosak legyenek;

20. felhívja a figyelmet arra, hogy egyértelműen különbséget kell tenni azoknak a berendezéseknek az újrahaználata között, amelyeket még nem lehet hulladéknak tekinteni (ezek ne tartozzanak a célkitűzésbe), illetve az olyan berendezések újrahaználata között, amelyek már hulladéknak tekintendők, például amelyek a helyi önkormányzatok hulladékgyűjtőhelyeiről származnak. Rámutat arra, hogy nehéz a hulladékgyűjtőhelyeken lerakott elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak ellenőrzése a tekintetben, hogy vajon a régi, használhatatlan berendezések újrafeldolgozásra vagy újrahasználatra alkalmasak-e;

21. üdvözli az irányelv hatókörét, valamint az elektromos és elektronikus berendezések kategóriáinak világos megkülönböztetését az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelv mellékleteiben. Felhívja azonban a figyelmet arra, hogy problémák merülhetnek fel a kettős használatra alkalmas áruk besorolása esetében. Ezért arra szólít fel, hogy az ilyen árukat magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékaiként sorolják be. E nélkül a besorolás nélkül bizonyos esetekben a költségek indokolatlan áthárítása történhet más szereplőkre, valamint a magánháztartásokból származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékaira nyújtott finanszírozás nehezebbé válhat. Az ilyen besorolás a gyártók számára is egyértelműbb és biztosabb helyzetet eredményezne.

⁽¹⁾ A közösségi környezeti jog alkalmazásáért és végrehajtásáért felelős közösségi hálózat.

22. úgy véli, hogy az irányelvnek ajánlania kellene, hogy a tagállamok az elektromos vagy elektronikus berendezések gyártóit termékeik olyan módon való megtervezésére kötelezzék (és ne csak ösztönözzék), amely megkönnyíti megjavításukat, szét szerelésüket, újrahasználatukat és hasznosításukat. Ezáltal csökken az ilyen berendezések hulladékának hulladéktárolókba és -égetőkbe kerülő mennyisége. Ebben az összefüggésben érdemes megfontolni egy olyan ösztönző rendszer bevezetését, amely megjutalmazza azokat a gyártókat, akik az adott termék-csoportra előírtnál több terméket hasznosítanak;

23. rá kíván mutatni egy problémára, amely a begyűjtési arány közös rendszerekben való alkalmazása során merül fel. Ha egy (közös) rendszer egészére nézve (minden berendezés tekintetében) alkalmazzák az Európai Bizottság által javasolt begyűjtési arányt, az nem kívánt hatásokkal járhat. Ebben az esetben valószínű, hogy a megfelelési rendszerek először a súlyos berendezésekre összpontosítanak (amelyek a leginkább növelik a hulladékáram súlyát), nem pedig a nagyon kis súlyú berendezésekre. El kell kerülni, hogy a begyűjtési arány egy olyan mechanizmus létrejöttét eredményezze, amely elsősorban a súlyos berendezésekre, nem pedig a nagy környezeti hatással járó berendezésekre összpontosít. Ennek érdekében a begyűjtési arányt minden egyes termék kategóriára, külön-külön alkalmazni kell;

24. elismeri, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladéka tervezett begyűjtési arányának kiszámítását célzó módszer módosítása – melynek értelmében többé nem a lakosonként kg-ban számított mennyiség, hanem a forgalomba hozott berendezések átlagmennyiségének százalékszámára tekintendő kiindulópontnak – előremutató lépést jelent. Az átlag kiszámításához használt két éves időtartam azonban nem veszi figyelembe egyes elektromos és elektronikus berendezéscsoportok tényleges élettartamát, amely gyakran jóval hosszabb, mint két év. Megjegyzi egyben, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hosszabb élettartama csökkenti a hulladék-problémát, következésképpen a fogyasztóknak előnyben kellene részesíteniük az ilyen berendezéseket;

25. továbbá a begyűjtési cél kiszámításához az elektromos és elektronikus berendezések átlagos élettartamát javasolja kiindulópontnak az előző két évben eladott új termékek száma helyett. A kiszámításhoz alkalmazott két éves időszak önkényesnek tűnik, és környezetvédelmi szempontból nem kívánatos hatásokhoz vezethet, mivel az élettartam berendezéstípusonként jelentősen eltérő;

26. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a célkitűzés még mindig az eszközök súlyához kapcsolódik, ami nem tükrözi a termékek környezeti hatását, és hangsúlyozza, hogy a fogyasztókat nehéz rávenni arra, hogy kisméretű elektromos és elektronikus berendezéseiket a szelektív hulladékgyűjtési rendszerek keretében újrafeldolgozásra adják. Utal rá, hogy az ilyen gépeket nagy mennyiségben a települési hulladékgyűjtő konténerekbe dobják, így ezek végül a hulladéktárolókba kerülnek. Ezért kéri, hogy a tagállamoknak az irányelv 5. cikkének (1)

bekezdésében meghatározott kötelezettségei terjedjenek ki a kisméretű elektromos és elektronikus berendezésekre is;

27. hangsúlyozza, hogy a „szennyező fizet” elv azt jelenti, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelése az elektromos és elektronikus készülékek gyártóin keresztül a fogyasztókat terheli, nem pedig az adófizetőket, elsősorban a helyi önkormányzatok útján. Azt javasolja ezért, hogy az elektromos és elektronikus készülékek gyártói vállalják az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak begyűjtésével, kezelésével és feldolgozásával kapcsolatos költségeket, illetve a tájékoztatás költségét és a megfelelő termékki alakítást. A gyártói felelősség elve megteremti annak az alapját, hogy az irányelv céljainak elérése érdekében jó és világos együttműködés alakuljon ki a gyártók, illetve a helyi és regionális önkormányzatok között;

28. tudomásul veszi az elektromos és elektronikus berendezések gyártóinak azt az aggodalmát, ⁽¹⁾ hogy habár – helyesen – rájuk hárul a begyűjtést illető célok megvalósításának felelőssége, ennek ellenőrzésére csak korlátozott mértékben van kapacitásuk. Ez különösen érvényes a gyűjtőhelyek elérhetőségére és a fogyasztók által termelt hulladék mennyiségére. A 7. cikk (1) bekezdése helyesen jegyzi meg, hogy végül a gyártók felelnek a begyűjtési arány eléréseért. Egyúttal azonban a következőkre is szükség van:

- a hulladékláncban részt vevő valamennyi fél (nemcsak a gyártók, hanem a forgalmazók és a helyi és regionális önkormányzatok) feladatának és kötelezettségeinek pontosabb meghatározása annak biztosítása érdekében, hogy rögzüljön a gyártói felelősség elve, és hogyan az elektromos és elektronikus berendezések hulladékáról átlátható jelentések készülhessenek, és az ilyen hulladékot az irányelvben meghatározott környezetvédelmi előírásoknak megfelelően kezeljék,

- annak érdekében, hogy a gyártóknak legyen bizonyítékuk, minden olyan elektromos és elektronikus berendezésből származó hulladékot rögzíteni kell, amelyet a gyártói visszavételi rendszerben nem szereplő, regisztrált szervezetnek adnak le,

- olyan mechanizmusok létrehozása, melyek révén a gyártóknak lehetőségük van a 12. és 13. cikkel összefüggő költségekkel és adatokkal való visszaélések megfellebbezésére és ellenőrzésére, megjegyezve, hogy az ilyen mechanizmusok nem róhatnak indokolatlan terheket a helyi önkormányzatokra;

29. arra szólít fel, hogy a gyártói felelősségnek a magánháztartásokból történő szelektív begyűjtés költségeire való kiterjesztése ne önkéntes, hanem kötelező legyen;

⁽¹⁾ EGSZB 2008, CECED 2009, DIGITALEUROPE 2009, ORGALIME 2009.

30. örömmel veszi a 11. cikk (1) bekezdésében meghatározott minimális célok 5 %-os megemelését és azt a tényt, hogy a célok mostantól az orvostechikai eszközökre is kiterjednek. A hulladékkezelési hierarchiával összhangban ajánlja egy legalább 5 %-os külön cél kitűzését a berendezések újrahazsnálatát illetően. Ez lehet, hogy segítene legyőzni a jelenlegi tartózkodást a kidobott berendezések újrahazsnálatával szemben, és biztosítaná a minőségi gépek újrahazsnálatát.

31. megjegyzi, hogy a közvetlenül a fogyasztóknak szánt termékek gyártóinak (B2C) kevés vagy semmi érdeke nem fűződik ahhoz, hogy ösztönözzék berendezéseik újrahazsnálatát. Ezért nem is kerül erre sor. Azzal, hogy az újrahazsnálati célokat beépítjük az újrafeldolgozási célokba, nem fog megváltozni a helyzet. A gyártók arra törekednek majd, hogy csak az újrafeldolgozás révén elérjék a célt, és figyelmen kívül hagyják majd az újrahazsnálat lehetőségeit. A kiselejtett berendezéseket újrahazsnáló szervezetek tapasztalata viszont az, hogy az ilyen elektromos és elektronikus berendezések 20–30 %-a még teljesen működőképes, illetve kis javítással azzá tehető. Az RB nagyon komolyan veszi a hulladékkezelési hierarchiát, és pártolja, hogy ösztönözzék teljes berendezések újrahazsnálatát. Ezért külön célszámot javasolunk a teljes berendezések újrahazsnálatára vonatkozóan.

32. megjegyzi, hogy a jelenlegi irányelv néhány rendelkezése által nyújtott rugalmasság, illetve az, hogy a kötelezettségek és felelősségi körök nincsenek egyértelműen meghatározva a nemzeti jogban, számos esetben aránytalan bürokratikus és pénzügyi terhet okozott a helyi önkormányzatoknak. Azok a költségek, amelyeket az irányelv alapján a gyártóknak kellene viselniük, végül a helyi önkormányzatokat terhelik, mivel általában az ő kötelességük a hulladékgyűjtés biztosítása, illetve nekik kell intézkedniük, ha nem működik megfelelően a gyártói hulladék-visszavételi rendszer. Úgy véljük, hogy nem a helyi és regionális önkormányzatoknak kellene viselniük az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaival kapcsolatos jogházaokból eredő költségeket;

E. A veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv átdolgozása

33. aggodalmát fejezi ki az elektromos és elektronikus berendezésekben felhasznált veszélyes anyagok általi, továbbra is széles körű szennyezés miatt. Mindamellet, hogy ezekben a termékekben még mindig sok veszélyes anyag kerül alkalmazásra, működésből való kivonásuk után újrafeldolgozásuk és kezelésük során még egyéb káros anyagok, például dioxinok és furánok is keletkeznek;

34. utal rá, hogy tenni kell a gazdasági növekedés és a hulladék – és ezen belül a veszélyes anyagokat tartalmazó

hulladék – mennyiségének növekedése közötti összefüggés megszüntetése érdekében. Kiemeli, hogy a társadalomnak nem kellene járulékos adókat fizetnie a veszélyes anyagokat tartalmazó hulladékok kezeléséért. A veszélyes anyagoknak elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazása a gyártók (és az ilyen termékeket az EU-n kívülről importáló forgalmazók) döntése, ezért a veszélyes anyagokat tartalmazó elektromos és elektronikus berendezések egészségre és környezetre nem káros módon való ártalmatlanításának költségét teljes egészében a termék árába kellene beépíteni;

35. helyesli a tiltott anyagok és még elfogadható maximális koncentrációjuk listájának áthelyezését az irányelv mellékletébe. Sajnálja azonban, hogy nem bővült azoknak az anyagoknak a jegyzéke, amelyek tilalma a IV. melléklet értelmében javasolt. Különösen a következőkről van szó valamennyi elektromos és elektronikus berendezésre vonatkozóan: HBCDD, DEHP, BBP és DBP;

36. kéri azoknak az érveknek a vizsgálatát, amelyek egyfelől a REACH-nek a veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv révén történő teljes körű végrehajtása mellett, másfelől pedig amellet szólnak, hogy a veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv egészítse ki a REACH-folyamatot – tekintetbe véve, hogy a veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv pontosabb ütemtervet állapít meg annak bejelentésére, hogy egy újonnan veszélyesnek nyilvánított vegyi anyagot biztonságossabbal kell helyettesíteni;

37. örömmel veszi, hogy a négyévenkénti felülvizsgálatot legfeljebb négy évre szóló és kérésre meghosszabbítható mentesítések váltják fel. Ennek célja, hogy erőfeszítésekre ösztönözzön az anyagok helyettesítését illetően, és a bizonyítás terhet az állami hatóságokról a kérelmet benyújtó gyártóra vagy forgalmazóra hárítsa;

38. arra szólítja fel az Európai Bizottságot, hogy a gazdasági szereplők jogbiztonságára való tekintettel mielőbb dolgozzon ki részletes alapelveket a mentesítések odaítélését illetően, valamint határozza meg, hogy miként kell alkalmazni a társadalmi-gazdasági hatásokra és előnyökre vonatkozó új kritériumokat, melyeket az 5. cikk (1) bekezdésének b. pontja említ a mentesítések odaítélésével és felülvizsgálatával kapcsolatban;

39. megerősíti a 6–8. cikkben szereplő szabályozás érthetőségét és koherenciáját, és megjegyzi, hogy az előírásoknak nem megfelelő termékek számának egy szigorúbb és harmonizált piacfelügyelet révén történő csökkentése költséghatékony módszert jelent az irányelv környezetvédelmi előnyeinek növelésére.

II. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

Irányelv az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (átdolgozás), (19) preambulumbekzdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>(1920) Az elektromos és elektronikus berendezéseket magáncélokra használók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait legalább költségmentesen visszajuttathassák. A gyártóknak ~~ennek megfelelően~~ finanszírozniuk kell a ~~gyűjtőhelyekről történő~~ begyűjtést, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelését, hasznosítását és ártalmatlanítását. A tagállamoknak indokolt ösztönözni a gyártókat arra, hogy azok teljes mértékben vállalják fel az elektromos és elektronikus berendezésekből keletkező hulladékok begyűjtésével járó kötelezettségeket, különös tekintettel a hulladéklánc minden elemének, így a magánháztartásból származó hulladékok gyűjtésének finanszírozására is, így elkerülhető az elektromos és elektronikus berendezések szelektíven összegyűjtött hulladékainak a kívánatostól elmaradó kezelése vagy illegális kivitele, a gyártói finanszírozásra nézve egységes piaci követelmények érvényesülnek az Európai Unió egészében, a gyűjtéssel járó pénzügyi terhek pedig a „szennyező fizet” elvének megfelelően átkerülnek az általános adófizetőkről az elektromos és elektronikus berendezések fogyasztóira. [...]</p>	<p>(1920) Az elektromos és elektronikus berendezéseket magáncélokra használók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait legalább költségmentesen visszajuttathassák. A gyártóknak ~~ennek megfelelően~~ finanszírozniuk kell a ~~gyűjtőhelyekről történő~~ begyűjtést, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak kezelését, hasznosítását és ártalmatlanítását. A tagállamoknak indokolt ~~ösztönözni gondoskodniuk arról a gyártókat arra,~~ hogy ~~azok a gyártók~~ teljes mértékben vállalják fel az elektromos és elektronikus berendezésekből keletkező hulladékok begyűjtésével járó kötelezettségeket, különös tekintettel a hulladéklánc minden elemének, így a magánháztartásból származó hulladékok gyűjtésének finanszírozására is, így elkerülhető az elektromos és elektronikus berendezések szelektíven összegyűjtött hulladékainak a kívánatostól elmaradó kezelése vagy illegális kivitele, a gyártói finanszírozásra nézve egységes piaci követelmények érvényesülnek az Európai Unió egészében, a gyűjtéssel járó pénzügyi terhek pedig a „szennyező fizet” elvének megfelelően átkerülnek az általános adófizetőkről az elektromos és elektronikus berendezések fogyasztóira. [...]</p>

Indokolás

A gyártóknak attól a pillanattól kezdve vállalniuk kell a pénzügyi felelősséget, amikor a fogyasztó kidobja az elektronikus berendezést, ami általában a háztartásban történik. Az irányelvben el kell kerülni azt, hogy a gyártói felelősséget többféleképpen lehessen értelmezni – egyfelől a preambulumban kifejtett okokból, másfelől az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak optimális kezelése érdekében.

2. módosítás

Irányelv az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (átdolgozás), 4. cikk

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A közösségi termékekre vonatkozó jogszabályokkal, így a környezetbarát tervezésről szóló 2005/32/EK irányelvvel is összhangban a tagállamok ösztönzik azon intézkedések bevezetését, amelyek elősegítik, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseket olyan módon tervezzék meg és állítsák elő, amely ~~figyelembe veszi és megkönnyíti~~ előmozdítja az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak, alkatrészeinek és ~~az~~ anyagainak az újrahasználatát, a szétszerelését és a hasznosítását ~~különösen az újrafelhasználását és újrahasznosítását~~. Ezek az intézkedések tiszteletben tartják a belső piac megfelelő működését. Ebben az összefüggésben a tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a gyártók különleges tervezési megoldások vagy gyártási eljárások révén ne akadályozhassák meg az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak ~~újrahasználatát újrafelhasználását~~, kivéve ha ezek a különleges tervezési megoldások és gyártási eljárások több előnnyel járnak, például a környezetvédelmi, illetve biztonsági követelmények tekintetében.</p>	<p>A közösségi termékekre vonatkozó jogszabályokkal, így a környezetbarát tervezésről szóló 2005/32/EK irányelvvel is összhangban a tagállamok ~~ösztönzik kötelezővé teszik~~ azon ~~(pénzügyi)~~ intézkedések bevezetését, amelyek elősegítik, hogy az elektromos és elektronikus berendezéseket olyan módon tervezzék meg és állítsák elő, amely ~~figyelembe veszi és megkönnyíti~~ előmozdítja az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak, alkatrészeinek és ~~az~~ anyagainak az újrahasználatát, a szétszerelését és a hasznosítását ~~különösen az újrafelhasználását és újrahasznosítását~~. Ezek az intézkedések tiszteletben tartják a belső piac megfelelő működését. Ebben az összefüggésben a tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak érdekében, hogy a gyártók különleges tervezési megoldások vagy gyártási eljárások révén ne akadályozhassák meg az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak ~~újrahasználatát újrafelhasználását~~, kivéve ha ezek a különleges tervezési megoldások és gyártási eljárások több előnnyel járnak, például a környezetvédelmi, illetve biztonsági követelmények tekintetében.</p>

Indokolás

Az irányelvnek elő kellene írnia, hogy a tagállamok az elektromos vagy elektronikus berendezések gyártóit „környezetbarátabb” termékek tervezésére kötelezzék (és ne csak ösztönözzék). A feltételeségi rendszerek révén kiszabott díjat az adott termék újrahasználatosságától vagy újrafeldolgozhatóságától kellene függővé tenni. Ehhez az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló irányelvben részletezni kell a feltételeségi rendszerek révén kiszabott (látható) díjak kiszámítását.

3. módosítás

Irányelv az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (átdolgozás), 5. cikk (1) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el ~~annak érdekében, hogy~~ az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektálatlan települési hulladék formájában történő ártalmatlanításának minimálisra csökkentéséhez, és hogy nagy arányban megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektív gyűjtése, különösen és mindenekelőtt az ózonlebontó anyagokat és fluorozott, üvegházhatást okozó gázokat tartalmazó hűtő- és fagyasztóberendezések vonatkozásában.	A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el ~~annak érdekében, hogy~~ az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektálatlan települési hulladék formájában történő ártalmatlanításának minimálisra csökkentéséhez, és hogy nagy arányban megvalósuljon az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak szelektív gyűjtése, különösen és mindenekelőtt az ózonlebontó anyagokat és fluorozott, üvegházhatást okozó gázokat tartalmazó hűtő- és fagyasztóberendezések vonatkozásában. <u>A tagállami intézkedéseknek arról is gondoskodniuk kell, hogy a kisméretű elektromos és elektronikus berendezések hulladéka ne kerüljön a szelektálatlan hulladékláncba, és így elkerülhetők legyenek az ebből adódó újrahasznosítási többletköltségek.</u>

Indokolás

A kisméretű elektromos és elektronikus berendezések hulladékát igen gyakran a települési hulladékgyűjtő konténerekbe dobják, és ezek a szelektálatlan hulladékláncba kerülnek. Újrahasznosításuk költséges, és indokolatlanul terheli a helyi önkormányzatokat, mivel így további megegyezésekre van szükség a gyártókkal. Az ilyen gyakorlatok felszámolása csökkenti az újrahasznosítási költségeket.

4. módosítás

Irányelv az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (átdolgozás), 11. cikk (1) és (2) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg

7. cikk

Begyűjtési arány

1. Az 5. cikk (1) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a gyártók vagy a nevükben eljáró harmadik felek legkésőbb 2016. december 31-ig legalább 65 %-os begyűjtési arányt érjenek el. A begyűjtési arány kiszámításának alapja a tagállamban az adott évben az 5. és a 6. cikkben foglaltaknak megfelelően összegyűjtött, elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok átlagos össztömegének a megelőző két évben a tagállamban piaci forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések össztömegéhez viszonyított százalékos aránya. A meghatározott begyűjtési arányt éves szinten és 2016-tól kezdődően kell teljesíteni.

Véleménytervezet	Módosítás
	<p>7. cikk</p> <p>Begyűjtési arány</p> <p>1. Az 5. cikk (1) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a gyártók vagy a nevükben eljáró harmadik felek legkésőbb 2016. december 31-ig legalább 65 %-os begyűjtési arányt érjenek el <u>az elektromos és elektronikus berendezéseknek a 20xx/xx/EK irányelv I. Mellékletében tételesen felsorolt valamennyi kategóriájában</u>. A begyűjtési arány kiszámításának alapja a tagállamban az adott évben az 5. és a 6. cikkben foglaltaknak megfelelően összegyűjtött, elektromos és elektronikus berendezésekből származó hulladékok átlagos össztömegének a megelőző két évben a tagállamban piaci forgalomba hozott elektromos és elektronikus berendezések össztömegéhez viszonyított százalékos aránya. A meghatározott begyűjtési arányt éves szinten és 2016-tól kezdődően kell teljesíteni.</p>

Indokolás

E módosítás a véleménytervezet 23. pontját alakítja át a jogszabályjavaslatához kidolgozott módosító indítványá.

5. módosítás

Irányelv az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (átdolgozás), 11. cikk (1) és (2) bekezdés

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>~~1.~~ A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek a közösségi jogszabályoknak megfelelően külön-külön vagy együttesen olyan rendszereket alakítsanak ki, amelyek biztosítják az 5. cikknek megfelelően szelektíven összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak hasznosítását. A tagállamok elsőbbséget biztosítanak a készülékek egészben történő újrafelhasználásának. Ezek a készülékek a (4) bekezdésben említett határidőig nem vehetők figyelembe a (2) bekezdésben meghatározott célkitűzésekkel kapcsolatos számításokhoz.</p>	<p>1. A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók, illetve a nevükben eljáró harmadik felek a közösségi jogszabályoknak megfelelően külön-külön vagy együttesen olyan rendszereket alakítsanak ki, amelyek biztosítják az 5. cikknek megfelelően szelektíven összegyűjtött elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak hasznosítását. A tagállamok elsőbbséget biztosítanak a készülékek egészben történő újrafelhasználásának. Ezek a készülékek a (4) bekezdésben említett határidőig nem vehetők figyelembe a (2) bekezdésben meghatározott célkitűzésekkel kapcsolatos számításokhoz.</p>
<p>~~12.~~ A ~~68.~~, 9. és 10. cikknek megfelelően szelektíven összegyűjtött és kezelésre vagy újrahaználatra való előkészítésre elszállított elektromos és elektronikus berendezések összes hulladékát illetően a tagállamok biztosítják, hogy a gyártók ~~2006.~~ 2011. december 31-ig eleget tesznek az alábbi minimális célkitűzéseknek:</p>	<p>~~12.~~ A ~~68.~~, 9. és 10. cikknek megfelelően szelektíven összegyűjtött és kezelésre vagy újrahaználatra való előkészítésre elszállított elektromos és elektronikus berendezések összes hulladékát illetően a tagállamok biztosítják, hogy a gyártók ~~2006.~~ 2011. december 31-ig eleget tesznek az alábbi minimális célkitűzéseknek:</p>
<p>a) a 20xx/xx/EK (veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv) irányelv I. A. mellékletének 1. és 10. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén</p> <ul style="list-style-type: none"> — 85 %-ot hasznosítanak a hasznosítási arányt a készülékek átlagos tömegének legalább 80 %-ra növelik, valamint — 80 %-ot újrahaználatra előkészítenek vagy újrafeldolgoznak; az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználásának és újrahaznosításának arányát a készülékek átlagos tömegének legalább 75 %-ra növelik; 	<p>a) a 20xx/xx/EK (veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv) irányelv I. A. mellékletének 1. és 10. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén</p> <ul style="list-style-type: none"> — 85 %-ot hasznosítanak a hasznosítási arányt a készülékek átlagos tömegének legalább 80 %-ra növelik, valamint — ~~8075 %-ot újrahaználatra előkészítenek vagy újrafeldolgoznak, valamint;~~ az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználásának és újrahaznosításának arányát a készülékek átlagos tömegének legalább 75 %-ra növelik; — 5 %-ot újrahaználatra előkészítenek;
<p>b) a 20xx/xx/EK (veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv) irányelv I. A. mellékletének 3. és 4. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén</p> <ul style="list-style-type: none"> — 80 %-ot hasznosítanak a hasznosítási arányt a készülékek átlagos tömegének legalább 75 %-ra növelik, valamint — 70 %-ot újrahaználatra előkészítenek vagy újrafeldolgoznak; az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználásának és újrahaznosításának arányát a készülékek átlagos tömegének legalább 65 %-ra növelik; 	<p>b) a 20xx/xx/EK (veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv) irányelv I. A. mellékletének 3. és 4. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén</p> <ul style="list-style-type: none"> — 80 %-ot hasznosítanak a hasznosítási arányt a készülékek átlagos tömegének legalább 75 %-ra növelik, valamint — ~~7065 %-ot újrahaználatra előkészítenek vagy újrafeldolgoznak, valamint;~~ az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználásának és újrahaznosításának arányát a készülékek átlagos tömegének legalább 65 %-ra növelik; — 5 %-ot újrahaználatra előkészítenek;
<p>c) a 20xx/xx/EK (veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv) irányelv I. A. mellékletének 2., 5. 6., 7., 8. és 9. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén</p> <ul style="list-style-type: none"> — 75 %-ot hasznosítanak a hasznosítási arányt a készülékek átlagos tömegének legalább 70 %-ra növelik, valamint — 55 %-ot újrahaználatra előkészítenek vagy újrafeldolgoznak; az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználásának és újrahaznosításának arányát a készülékek átlagos tömegének legalább 50 %-ra növelik; 	<p>c) a 20xx/xx/EK (veszélyes anyagok alkalmazását korlátozó irányelv) irányelv i I. A. mellékletének 2., 5. 6., 7., 8. és 9. kategóriájába tartozó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai esetén</p> <ul style="list-style-type: none"> — 75 %-ot hasznosítanak a hasznosítási arányt a készülékek átlagos tömegének legalább 70 %-ra növelik, valamint — ~~5550 %-ot újrahaználatra előkészítenek vagy újrafeldolgoznak, valamint;~~ az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználásának és újrahaznosításának arányát a készülékek átlagos tömegének legalább 50 %-ra növelik; — 5 %-ot újrahaználatra előkészítenek;
<p>d) gázkisülésű lámpák esetén 85 %-ot újrahaználatra előkészítenek vagy újrafeldolgoznak az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználási és újrahaznosítási aránya eléri a lámpák átlagos tömegének legalább 80 %-át.</p>	<p>d) gázkisülésű lámpák esetén 85 %-ot újrahaználatra előkészítenek vagy újrafeldolgoznak az alkatrészek, alapanyagok és anyagok újrafelhasználási és újrahaznosítási aránya eléri a lámpák átlagos tömegének legalább 80 %-át.</p>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
2. Az említett irányszámok kiszámításának alapja az elektromos és elektronikus berendezések szelektíven összegyűjtött, hasznosító létesítményekhez szállított hulladékainak tömeghányada.	2. Az említett irányszámok kiszámításának alapja az elektromos és elektronikus berendezések szelektíven összegyűjtött, hasznosító létesítményekhez szállított hulladékainak tömeghányada

Indokolás

Az európai bizottsági javaslatok nem határoznak meg külön célértékeket az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak újrahasználatát illetően. Így a gyártók nem kapnak ösztönzést arra, hogy az elektromos és elektronikus berendezések hulladékait újrahasználatra előkészítsék. A szóban forgó célnak az elektromos és elektronikus berendezések hulladékaira irányuló újrafeldolgozási célkitűzésekhez való kapcsolása elveheti a gyártók kedvét attól, hogy az ilyen hulladékot újrahasználatra előkészítsék. Szem előtt kell tartani, hogy az ilyen berendezések közül igen sokat közvetlenül vagy kisebb javítási munkálatok után újra lehet használni. Ezért erre vonatkozóan külön célt kell meghatározni.

6. módosítás

Irányelv az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (átdolgozás), 12. cikk

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A tagállamok <u>gondoskodnak arról</u>, hogy a gyártók ~~legkésőbb 2005. augusztus 13-tól~~ biztosítsák legalább a magánháztartásokból származó és az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott gyűjtőhelyeken elhelyezett elektromos és elektronikus berendezések hulladékai összegyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának finanszírozását. A tagállamok – adott esetben – a gyártókat ösztönzik az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásból származó hulladékainak összegyűjtésével járó összes költség finanszírozására.</p> <p>2. A 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott termékek esetén a gyártó felelős az (1) bekezdésben említett tevékenységek finanszírozásáért a saját termékéből származó hulladék tekintetében. A gyártók választhatnak, hogy ezt a kötelezettséget egyénileg vagy közös rendszerhez csatlakozva teljesítik-e.</p> <p>A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók termékeik forgalomba hozatalakor garanciát nyújtanak, amelyben feltüntetik, hogy valamennyi elektromos és elektronikus berendezés hulladékának ártalmatlanítását finanszírozni fogják, továbbá, hogy a gyártók termékeiket a 15. cikk (2) bekezdésének megfelelően egyértelműen megjelölik. Az említett garancia biztosítja, hogy ennek a terméknek a tekintetében finanszírozni fogják az (1) bekezdésben említett tevékenységeket. A garancia formája lehet a gyártó részvétele az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak ártalmatlanítására szolgáló megfelelő finanszírozási rendszerben, <u>újrahasznosítási-újrafeldolgozási</u> biztosítás vagy zárolt bankszámla.</p> <p><u>Az összegyűjtés, kezelés és a környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanítás költségeiről az új termékek értékesítésekor nem kell külön tájékoztatni a vásárlókat.</u></p> <p>3. ~~Az 2005. augusztus 13. előtt (1) bekezdésben említett időpontot megelőzően~~ forgalomba hozott termékekből származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai („hulladékká vált régebbi berendezések”) kezelési költségeinek finanszírozására vonatkozó felelősséget olyan rendszer vagy rendszerek biztosítják, amelyhez vagy amelyekhez a vonatkozó költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan, pl. az adott berendezés jellegének megfelelő piaci részesedése arányában járul hozzá.</p>	<p>A tagállamok <u>gondoskodnak arról</u>, hogy a gyártók ~~legkésőbb 2005. augusztus 13-tól~~ biztosítsák legalább a magánháztartásokból származó és az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően létrehozott gyűjtőhelyeken elhelyezett elektromos és elektronikus berendezések hulladékai összegyűjtésének, kezelésének, hasznosításának és környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanításának finanszírozását. A tagállamok <u>biztosítják, hogy – adott esetben – a gyártókat ösztönzik finanszírozniuk</u> az elektromos és elektronikus berendezések magánháztartásból származó hulladékainak összegyűjtésével <u>és a gyűjtőhelyekkel</u> járó összes költséget <u>finanszírozására</u>. A tagállamok <u>kiegészítő szabályokat állapíthatnak meg az összegyűjtéssel és a gyűjtőhelyekkel járó költségek kiszámítási módjára vonatkozóan.</u></p> <p>2. A 2005. augusztus 13-át követően forgalomba hozott termékek esetén a gyártó felelős az (1) bekezdésben említett tevékenységek finanszírozásáért a saját termékéből származó hulladék tekintetében. A gyártók választhatnak, hogy ezt a kötelezettséget egyénileg vagy közös rendszerhez csatlakozva teljesítik-e.</p> <p>A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók termékeik forgalomba hozatalakor garanciát nyújtanak, amelyben feltüntetik, hogy valamennyi elektromos és elektronikus berendezés hulladékának ártalmatlanítását finanszírozni fogják, továbbá, hogy a gyártók termékeiket a 15. cikk (2) bekezdésének megfelelően egyértelműen megjelölik. Az említett garancia biztosítja, hogy ennek a terméknek a tekintetében finanszírozni fogják az (1) bekezdésben említett tevékenységeket. A garancia formája lehet a gyártó részvétele az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak ártalmatlanítására szolgáló megfelelő finanszírozási rendszerben, <u>újrahasznosítási-újrafeldolgozási</u> biztosítás vagy zárolt bankszámla.</p> <p><u>Az összegyűjtés, kezelés és a környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanítás költségeiről az új termékek értékesítésekor nem kell külön tájékoztatni a vásárlókat.</u></p> <p>3. ~~Az 2005. augusztus 13. előtt (1) bekezdésben említett időpontot megelőzően~~ forgalomba hozott termékekből származó elektromos és elektronikus berendezések hulladékai („hulladékká vált régebbi berendezések”) kezelési költségeinek finanszírozására vonatkozó felelősséget olyan rendszer vagy rendszerek biztosítják, amelyhez vagy amelyekhez a vonatkozó költségek felmerülésekor a piacon jelen lévő valamennyi gyártó arányosan, pl. az adott berendezés jellegének megfelelő piaci részesedése arányában járul hozzá.</p>

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
<p>A tagállamok biztosítják, hogy az ennek az irányelvnek a hatálybalépését követő nyolcéves (az I. A. melléklet 1. kategóriája esetében tízéves) átmeneti időszak során a gyártók számára engedélyezik, hogy új termékeik értékesítésekor tájékoztassák a vásárlókat az összegyűjtés, kezelés és a környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanítás költségeiről. Az említett költségek nem haladhatják meg a ténylegesen felmerülő költségeket.</p>	<p>A tagállamok biztosítják, hogy az ennek az irányelvnek a hatálybalépését követő nyolcéves (az I. A. melléklet 1. kategóriája esetében tízéves) átmeneti időszak során a gyártók számára engedélyezik, hogy új termékeik értékesítésekor tájékoztassák a vásárlókat az összegyűjtés, kezelés és a környezetvédelmi szempontból megfelelő ártalmatlanítás költségeiről. Az említett költségek nem haladhatják meg a ténylegesen felmerülő költségeket.</p>
<p>4. A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezéseket távközlő eszközök útján értékesítő gyártók is betartják az e cikkben meghatározott előírásokat azokra a berendezésekre, amelyeket abban a tagállamban szállítanak ki, ahol az adott berendezés vásárlója lakik.</p>	<p>4. A tagállamok biztosítják, hogy az elektromos vagy elektronikus berendezéseket távközlő eszközök útján értékesítő gyártók is betartják az e cikkben meghatározott előírásokat azokra a berendezésekre, amelyeket abban a tagállamban szállítanak ki, ahol az adott berendezés vásárlója lakik.</p>
	<p><u>4. A tagállamok biztosítják, hogy a gyártók vagy a nevükben eljáró harmadik felek évente jelentést tegyenek az összegyűjtési, kezelési és ártalmatlanítási rendszerek finanszírozásáról és költségeiről.</u></p> <p><u>A jelentés alaki követelményeire vonatkozóan kiegészítő szabályok állapíthatók meg.</u></p> <p><u>Az ezen irányelv nem lényegi elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló intézkedéseket a 18. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően fogadják el.</u></p>

Indokolás

A kérdés jelentősége szükségessé teszi, hogy a gyártókat világosan és félreérthetetlenül kötelezzék az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak összegyűjtésével és a gyűjtőhelyekkel járó összes költség finanszírozására, a termékek használatának végén keletkező elektronikus hulladék összegyűjtésétől kezdődően. A pénzügyi felelősség jobb harmonizálása érdekében, valamint azért, hogy az EU-ban egyenlő feltételeket teremtsünk, kötelezővé kellene tenni a gyártói felelősség kiterjesztését a háztartásokból történő szelektív gyűjtés költségeire is.

Kelt Brüsszelben, 2009. december 4-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE